

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 6. juli 2023

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2023/4)

(2023/C 307/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig bilag IX,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽²⁾, særlig artikel 3 og artikel 16 til 18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽³⁾, særlig artikel 458, stk. 8,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ⁽⁴⁾, særlig afsnit VII, kapitel 4, afdeling II,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽⁵⁾, særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre effektive og konsekvente nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt, at den obligatoriske anerkendelse, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.

⁽⁵⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

- (2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 ⁽⁶⁾, skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater.
- (3) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 ⁽⁷⁾ henstiller, at den relevante aktiverende myndighed foreslår en maksimal væsentlighedstærskel, når den indsender en anmodning om gensidighed til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, anses som ikke-væsentlig. ESRB kan efter behov henstille, at en anden tærskelværdi anvendes.
- (4) Med virkning fra 31. december 2018 er kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender den interne ratingbaserede metode (herefter »IRB-metoden«) til beregning af lovpligtige kapitalkrav, underlagt en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere, der er bosiddende i Sverige, og som er sikret ved pant i fast ejendom i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013. Denne strengere nationale foranstaltning finder anvendelse indtil 31. december 2023, og ESRB's Almindelige Råd besluttede den 15. januar 2019 ⁽⁸⁾ at tilføje denne strengere nationale foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, for hvilke der anbefales gensidighed i henhold til henstilling ESRB/2015/2.
- (5) Med virkning fra 30. september 2023, er kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav, underlagt en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 35 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af visse erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i fast erhvervs ejendom, og en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af visse erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse, jf. artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013. Den strengere nationale foranstaltning bør gælde i to år med mulighed for forlængelse eller (hvis tidligere), indtil de makroprudentielle eller systemiske risici ophører med at eksistere.
- (6) Den 12. maj 2023 indgav *Finansinspektionen* (det svenske finanstilsyn) en anmodning til ESRB om at anbefale gensidighed med hensyn til ovennævnte makroprudentielle politiske foranstaltning i henhold til artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013. For at forhindre negative grænseoverskridende virkninger i form af lækager og regelarbitrage, der kunne opstå som følge af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, der anvendes i Sverige i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje denne foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det henstilles at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2.
- (7) ESRB's Almindelige Råd har også besluttet at anbefale en maksimal institutspecifik væsentlighedstærskel på 5 mia. SEK for at styre anvendelsen af *de minimis*-princippet af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.
- (8) Denne ændring af henstilling ESRB/2015/2 påvirker ikke kontinuiteten i anbefalingen om at træffe foranstaltninger, der modsvarer de nationale makroprudentielle foranstaltninger, der blev iværksat af de svenske myndigheder den 31. december 2018, og som ESRB anbefalede med henblik på gensidighed i henstilling ESRB/2019/1.
- (9) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽⁶⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁷⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2019/1 af 15. januar 2019 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 106 af 20.3.2019, s. 1).

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ÆNDRINGER

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Afdeling 1, delhenstilling C, stk. 1, affattes således:

- »1. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget, og som ESRB anbefaler modsvarer. Det henstilles, at følgende foranstaltninger, som beskrives nærmere i bilaget, modsvarer:

Belgien:

- en systemisk buffersats på 9 % for alle IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien.

Tyskland:

- en systemisk buffersats på 2 % for i) alle IRB-eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland og ii) alle SA-baserede eksponeringer fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom til beboelse som omhandlet i artikel 125, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013^(*), som er beliggende i Tyskland.

Frankrig:

- en stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 % af den egentlige kernekapital, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.

Litauen:

- en systemisk buffersats på 2 % for alle detaileksponeringer mod fysiske personer, der er bosiddende i Republikken Litauen, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom.

Luxembourg:

- retligt bindende grænser for belånbarhed for nye realkreditlån i beboelsesejendomme beliggende i Luxembourg med forskellige grænser for belånbarhed for forskellige kategorier af låntagere:
 - a) en grænse for belånbarhed på 100 % for førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig
 - b) en grænse for belånbarhed på 90 % for andre købere, dvs. ikke førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig. Denne grænse gennemføres på en forholdsmæssig måde gennem en porteføljustering. Nærmere bestemt kan långivere udstede 15 % af porteføljen af nye realkreditlån til disse låntagere med en belåningsgrad på over 90 %, men under den maksimale belåningsgrad på 100 %
 - c) en grænse for belånbarhed på 80 % for andre realkreditlån (herunder segmentet køb med henblik på udlejning).

Nederlandene:

- en gennemsnitlig minimumsrisikovægt anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Nederlandene, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav i forbindelse med deres porteføljer af eksponeringer over for fysiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom beliggende i Nederlandene. For hver enkelt eksponeringspost, der er omfattet af foranstaltningen, tillægges den del af lånet, der ikke overstiger 55 % af markedsværdien af den ejendom, der tjener til at sikre lånet, en risikovægt på 12 %, og den resterende del af lånet vægtes med 45 %. Porteføljens gennemsnitlige minimumsrisikovægt er det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægtene for de enkelte lån.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Norge:

- en systemisk buffersats på 4,5 %, som finder anvendelse på alle eksponeringer beliggende i Norge i henhold til artikel 133 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁰⁾, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹¹⁾ (EØS-aftalen) (herefter »kapitalkravsdirektivet, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022«), for alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge.
- en minimumsgrænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til bestemmelserne i EØS-aftalen (herefter »kapitalkravsforordningen, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.
- en minimumsgrænse på 30 for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022, for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.

Sverige:

- en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosiddende i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv) i forordning (EU) nr. 575/2013 for kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.
- en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 35 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervs eksponeringer, som er sikret ved pant i erhvervsjendomme (ejendomme, der fysisk befinder sig i Sverige og ejes kommercielt med henblik på at generere lejeindtægter), og en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervs eksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse (lejlighedsejendomme, der fysisk er beliggende i Sverige, og som ejes med henblik på at generere lejeindtægter, hvis antallet af boliger i ejendommen overstiger tre), anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.«

2) Bilaget erstattes af bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 6. juli 2023.

Leder af ESRB's sekretariat,
på vegne af ESRB's Almindelige Råd
Francesco MAZZAFERRO

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽¹¹⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

BILAG

»BILAG

Belgien

En systemisk buffersats på 9 % for alle IRB-detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den belgiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, pålægger en systemisk buffersats på 9 % for IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien (både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer).

II. Gensidighed

2. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien (som både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer). Alternativt kan foranstaltningen modsvares ved hjælp af følgende anvendelsesområde i COREP-indberetningen: IRB-detaileksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom mod fysiske personer beliggende i Belgien (som både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer).
3. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV, i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

4. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af de relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger. Institutter kan undtages fra kravet om en systemisk buffer, så længe deres relevante sektoreksponeringer ikke overstiger 2 mia. EUR. Der kræves derfor kun gensidighed, når den institutspecifikke tærskel overskrides.
5. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 2 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Tyskland

En systemisk buffersats på 2 % for i) alle IRB-eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland og ii) alle SA-baserede eksponeringer fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom til beboelse som omhandlet i artikel 125, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som er beliggende i Tyskland.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den tyske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, pålægger en systemisk buffersats på 2 % på alle eksponeringer (dvs. detail- og ikke-detaileksponeringer) over for fysiske og juridiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland. Foranstaltningen finder anvendelse på i) kreditinstitutter, der er godkendt i Tyskland, og som anvender IRB-metoden til beregning af deres risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland, og ii) kreditinstitutter, der er godkendt i Tyskland og anvender SA-metoden til beregning af deres risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer, der er fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom til beboelse som omhandlet i artikel 125, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er beliggende i Tyskland.

II. Gensidighed

2. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den tyske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter.
3. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU.
4. Det henstilles, at de relevante myndigheder sikrer, at den gensidige foranstaltning finder anvendelse og overholdes fra 1. februar 2023.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger. Kreditinstitutter kan undtages fra kravet om en systemisk buffer, hvis deres relevante sektoreksponeringer ikke overstiger 10 mia. EUR. Der kræves derfor kun gensidighed, når den institutspecifikke tærskel overskrides.
6. De relevante myndigheder bør overvåge væsentligheden af eksponeringerne. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 10 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Frankrig

En stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 % af den egentlige kernekapital, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.

I. Beskrivelse af foranstaltningerne

1. Den franske foranstaltning, som finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som pålægges på G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter (ikke på delkonsolideret niveau), består af en stramning af grænsen for store eksponeringer til 5 % af deres egentlige kernekapital, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig.
2. Et ikke-finansielt selskab defineres som en fysisk eller juridisk person i henhold til de privatretlige regler, som har sit hjemsted i Frankrig, og som på sit niveau og på det højeste konsolideringsniveau hører til sektoren ikke-finansielle selskaber som defineret i punkt 2.45 i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013⁽¹⁾.
3. Foranstaltningen finder anvendelse på eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber, som har deres hjemsted i Frankrig, og på eksponeringer mod grupper af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som følger:
 - a) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af nettoeksponeringer mod gruppen og alle dens tilknyttede enheder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39, i forordning (EU) nr. 575/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

- b) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af:
- i) eksponeringer mod disse ikke-finansielle selskaber, der har deres hjemsted i Frankrig,
 - ii) eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber har direkte eller indirekte kontrol med som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - iii) eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som er økonomisk afhængige af de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Ikke-finansielle selskaber, som ikke har deres hjemsted i Frankrig, og som ikke er et datterselskab eller en økonomisk afhængig enhed af, og som ikke er direkte eller indirekte kontrolleret af et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, er derfor ikke omfattet af foranstaltningen.

I overensstemmelse med artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder foranstaltningen anvendelse, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Et globalt systemisk vigtigt institut (G-SII) eller et andet systemisk vigtigt institut (O-SII) skal betragte et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, som stort, hvis dets oprindelige eksponering mod det ikke-finansielle selskab, eller mod gruppen af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som omhandlet i stk. 3, beløber sig til mindst 300 mio. EUR. Den oprindelige eksponeringsværdi beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽²⁾.
5. Et ikke-finansielt selskab betragtes som havende en høj gældsætning, hvis det har en gearingsgrad på over 100 % og en dækningsgrad for dets finansieringsomkostninger på under tre, beregnet på det højeste konsolideringsniveau som følger:
- a) Gearingsgraden er forholdet mellem den samlede gæld fratrukket likvide midler og egenkapital, og
 - b) Dækningsgraden for finansieringsomkostninger er forholdet mellem, på den ene side, værditilvæksten plus driftssubsidier fratrukket i) lønudgifter, ii) driftsrelaterede skatter og -afgifter, iii) andre ordinære nettodriftsudgifter eksklusive nettorenter og lignende omkostninger, og iv) afskrivninger, og på den anden side, renter og lignende omkostninger.

Kvoterne beregnes på grundlag af regnskabsaggregater defineret i overensstemmelse med de gældende standarder, således som disse fremgår af det ikke-finansielle selskabs regnskaber, og som godkendt af en statsautoriseret revisor, hvor det er påkrævet.

II. Gensidighed

6. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den franske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.
7. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest seks måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningen suppleres af en kombineret væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af de relevante myndigheder, der anvender gensidige foranstaltninger, som er sammensat af:
- a) En tærskel på 2 mia. EUR for den samlede oprindelige eksponering, som indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for banktilsyn har mod sektoren ikke-finansielle selskaber i Frankrig.
 - b) En tærskel på 300 mio. EUR, som gælder for indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er, der modsvarer eller overstiger den i a) nævnte tærskel for:
 - i) en enkelt oprindelig eksponering mod et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig,
 - ii) summen af oprindelige eksponeringer mod en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, litra a),
 - iii) summen af oprindelige eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, som indberettet i formular C 28.00 og C 29.00 i bilag VIII til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.
 - c) En tærskel på 5 procent af G-SII'ets eller O-SII'ets egentlige kernekapital på det højeste konsolideringsniveau for eksponeringer identificeret i litra b), efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

De i litra b) og c) anførte tærskelværdier finder anvendelse, uanset om enheden eller det ikke-finansielle selskab har en høj gældsætning eller ej.

Den oprindelige eksponeringsværdi nævnt i litra a) og b) beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

9. I overensstemmelse med afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage indenlandsk godkendte G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som ikke overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de anvender den franske foranstaltning på tidligere undtagne indenlandsk godkendte G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, hvis den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel overskrides. De relevante myndigheder opfordres også til at gøre andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion opmærksomme på de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig.
10. Er der ingen G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som er godkendt i de berørte medlemsstater, og som har eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber over den i stk. 8 fastsatte væsentlighedstærskel, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den franske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de modsvarer den franske foranstaltning, hvis et G-SII eller O-SII på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af dets banktilsynsperimeter, overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. De relevante myndigheder opfordres også til at gøre andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion opmærksomme på de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig.

11. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel en anbefalet maksimal tærskelværdi. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Litauen

En systemisk buffersats på 2 % for alle detaileksponeringer over for fysiske personer, der er bosiddende i Republikken Litauen, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den litauiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, pålægger en systemisk buffersats på 2 % for alle detaileksponeringer over for fysiske personer i Litauen, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom.

II. Gensidighed

2. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den litauiske foranstaltning ved at anvende den på filialer i Litauen af indenlandsk godkendte banker og direkte grænseoverskridende eksponeringer over for fysiske personer i Litauen, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom. En betydelig del af de samlede realkreditpositioner indehaves af udenlandske bankfilialer, der driver virksomhed i Litauen, og derfor vil andre medlemsstaters gensidighed med hensyn til foranstaltningen bidrage til at skabe lige vilkår og sikre, at alle betydelige markedsdeltagere tager højde for den øgede risiko i forbindelse med fast ejendom til beboelse i Litauen og øger deres modstandsdygtighed.
3. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

4. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af de relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger. Institutter kan undtages fra kravet om en systemisk risikobuffer, hvis deres relevante sektoreksponeringer ikke overstiger 50 mio. EUR, hvilket svarer til ca. 0,5 % af de relevante eksponeringer i den samlede kreditinstitutsektor i Litauen. Der kræves derfor kun gensidighed, når den institutspecifikke tærskel overskrides.
5. Begrundelse for en sådan tærskel:
 - a) Det er nødvendigt at minimere potentialet for fragmentering af lovgivningen, da den samme væsentlighedstærskel også vil gælde for kreditinstitutter, der er godkendt i Litauen.
 - b) Anvendelsen af en sådan væsentlighedstærskel vil bidrage til at sikre lige vilkår i den forstand, at institutter med eksponeringer af samme størrelse er omfattet af kravet om en systemisk risikobuffer.
 - c) Tærsklen er relevant for den finansielle stabilitet, da den videre udvikling i risikoen for beboelsesejendomme hovedsagelig vil afhænge af aktiviteten på boligmarkedet, som til dels afhænger af størrelsen af nye lån udstedt til boligkøb. Foranstaltningen bør derfor gælde for markedsdeltagere, der er aktive på dette marked, selv om deres realkreditlåneporteføljer ikke er så store som de største långiveres porteføljer.

6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 50 mio. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Luxembourg

Retligt bindende grænser for belånbarhed for nye realkreditlån i beboelsesejendomme beliggende i Luxembourg med forskellige grænser for belånbarhed for forskellige kategorier af låntagere:

- a) en grænse for belånbarhed på 100 % for førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig
- b) en grænse for belånbarhed på 90 % for andre købere, dvs. ikke førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig. Denne grænse gennemføres på en forholdsmæssig måde gennem en porteføljustering. Nærmere bestemt kan långivere udstede 15 % af porteføljen af nye realkreditlån til disse låntagere med en belåningsgrad på over 90 %, men under den maksimale belåningsgrad på 100 %
- c) En grænse for belånbarhed på 80 % for andre realkreditlån (herunder segmentet køb med henblik på udlejning).

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. De luxembourgske myndigheder har aktiveret retligt bindende grænser for belånbarheden for nye realkreditlån i beboelsesejendomme beliggende i Luxembourg. I forlængelse af henstillingen fra Comité du Risque Systémique (komitéen for systemiske risici) ⁽³⁾ har Commission de Surveillance du Secteur Financier (tilsynsrådet for den finansielle sektor) ⁽⁴⁾, der handler i samråd med Banque centrale du Luxembourg, aktiveret grænserne for belånbarheden, som er forskellige for tre kategorier af låntagere. Grænserne for belånbarheden for hver af de tre kategorier er som følger:
- a) en grænse for belånbarhed på 100 % for førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig
- b) en grænse for belånbarhed på 90 % for andre købere, dvs. ikke førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig. Denne grænse gennemføres på en forholdsmæssig måde gennem en porteføljustering. Nærmere bestemt kan långivere udstede 15 % af porteføljen af nye realkreditlån til disse låntagere med en belåningsgrad på over 90 %, men under den maksimale belåningsgrad på 100 %
- c) En grænse for belånbarhed på 80 % for andre realkreditlån (herunder segmentet køb med henblik på udlejning).
2. Belånbarheden er forholdet mellem summen af alle lån eller rater af lån med sikkerhed i en beboelsesejendom på det tidspunkt, hvor lånet ydes, og værdien af ejendommen på samme tidspunkt.
3. Grænserne for belånbarheden gælder uafhængigt af typen af ejerskab (f.eks. fuldt ejerskab, brugsret, udelukkende ejerskab).
4. Foranstaltningen gælder for enhver privat låntager, der optager et realkreditlån til køb af en beboelsesejendom i Luxembourg til ikke-kommercielle formål. Foranstaltningen finder også anvendelse, hvis låntageren anvender en retlig ramme som et ejendomsinvesteringsselskab til at gennemføre denne transaktion og hvor der er tale om fælles ansøgninger. »Beboelsesejendomme« omfatter byggegrunde, uanset om bygge- og anlægsarbejdet finder sted umiddelbart efter købet eller flere år efter. Foranstaltningen finder også anvendelse, hvis et lån ydes til en låntager til køb af en ejendom med en langfristet leasingkontrakt. Ejendommen kan være til ejerens brug eller til udlejning.

II. Gensidighed

5. Det henstilles, at de medlemsstater, hvis kreditinstitutter, forsikringselskaber og professionelle, der udøver udlånsaktiviteter (realkreditudbydere), har relevante væsentlige luxembourgske krediteksponeringer i form af direkte grænseoverskridende kredit, modsvarer den luxembourgske foranstaltning i deres jurisdiktion. Hvis den samme foranstaltning ikke er tilgængelig i deres jurisdiktion for alle relevante grænseoverskridende eksponeringer, bør de relevante myndigheder anvende tilgængelige foranstaltninger, hvis virkning bedst modsvarer den aktiverede makroprudentielle politiske foranstaltning.

⁽³⁾ Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).

⁽⁴⁾ CSSF Regulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.

6. Medlemsstaterne bør underrette ESRB om, hvorvidt de har modsvaret de luxembourgske foranstaltninger eller har anvendt *de minimis*-undtagelser i overensstemmelse med henstilling D i henstilling ESRB/2015/2. Underretningen bør indsendes senest en måned efter vedtagelsen af den modsvarende foranstaltning under anvendelse af den skabelon, der er offentliggjort på ESRB's websted. ESRB offentliggør underretningerne på ESRB's websted og oplyser derved offentligheden om de nationale gensidige afgørelser. Publikationen omfatter eventuelle undtagelser, der er indført af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger, og deres forpligtelse til at overvåge lækager og om nødvendigt handle.
7. Det henstilles, at medlemsstaterne modsvare en foranstaltning senest tre måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningen suppleres af to væsentlighedstærskler for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af medlemsstater, som træffer modsvarende foranstaltninger: en landespecifik væsentlighedstærskel og en institutspecifik væsentlighedstærskel. Den landespecifikke væsentlighedstærskel for de samlede grænseoverskridende realkreditlån til Luxembourg er på 350 mio. EUR, hvilket svarer til ca. 1 % af det samlede indenlandske marked for realkreditlån i december 2020. Den institutspecifikke væsentlighedstærskel for de samlede grænseoverskridende realkreditlån til Luxembourg er på 35 mio. EUR, hvilket svarer til ca. 0,1 % af det samlede indenlandske marked for realkreditlån i Luxembourg i december 2020. Der anmodes kun om gensidighed, når både den landespecifikke tærskel og den institutspecifikke tærskel overskrides.

Nederlandene

En gennemsnitlig minimumsrisikovægt anvendt af kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden i forbindelse med deres porteføljer af eksponeringer over for fysiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom beliggende i Nederlandene. For hver enkelt eksponeringspost, der er omfattet af foranstaltningen, tillægges den del af lånet, der ikke overstiger 55 % af markedsværdien af den ejendom, der tjener til at sikre lånet, en risikovægt på 12 %, og den resterende del af lånet vægtes med 45 %. Porteføljens gennemsnitlige minimumsrisikovægt er det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægtene for de enkelte lån.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den nederlandske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, pålægger en gennemsnitlig minimumsrisikovægt for IRB-kreditinstitutters portefølje af eksponeringer over for fysiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom beliggende i Nederlandene. Lån, der er omfattet af den nationale realkreditgarantiordning, er undtaget fra foranstaltningen.
2. Den gennemsnitlige minimumsrisikovægt beregnes på følgende måde:
 - a) For hver enkelt eksponeringspost, der er omfattet af foranstaltningen, tillægges den del af lånet, der ikke overstiger 55 % af markedsværdien af den ejendom, der tjener til at sikre lånet, en risikovægt på 12 %, og den resterende del af lånet vægtes med 45 %. Det belåningsforhold, der skal anvendes til denne beregning, bør fastsættes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) Porteføljens gennemsnitlige minimumsrisikovægt er det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægtene for de enkelte lån, beregnet som beskrevet ovenfor. Individuelle lån, der er undtaget fra foranstaltningen, tages ikke i betragtning ved beregningen af den gennemsnitlige minimumsrisikovægt.
3. Denne foranstaltning erstatter ikke de eksisterende kapitalkrav, der er fastsat i og følger af forordning (EU) nr. 575/2013. De banker, som foranstaltningen finder anvendelse på, skal beregne den gennemsnitlige risikovægt for den del af realkreditporteføljen, der er omfattet af denne foranstaltning, på grundlag af både de regelmæssigt gældende bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og den metode, der er fastsat i foranstaltningen. Ved beregningen af deres kapitalkrav skal de efterfølgende anvende den højeste af de to gennemsnitlige risikovægte.

II. Gensidighed

4. Det henstilles, at de relevante myndigheder træffer en foranstaltning, der modsvarer den nederlandske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har eksponeringer over for fysiske personer med sikkerhed i beboelsejendomme beliggende i Nederlandene, da deres banksektor gennem deres filialer direkte eller indirekte kan blive eksponeret for den systemiske risiko på det nederlandske boligmarked.
5. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning som den, der er blevet gennemført i Nederlandene af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
6. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

7. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af de relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger. Institutter kan undtages fra den gennemsnitlige minimumsrisikovægt for IRB-kreditinstitutternes portefølje af eksponeringer over for fysiske personer sikret ved pant i beboelsejendom beliggende i Nederlandene, hvis denne værdi ikke overstiger 5 mia. EUR. Lån, der er omfattet af den nationale realkreditgarantiordning, medregnes ikke i forhold til væsentlighedstærsklen.
8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 5 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Norge

- En systemisk buffersats på 4,5 % for eksponeringer beliggende i Norge anvendt i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) (herefter »kapitalkravsdirektivet, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge.
- En nedre grænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsejendomme beliggende i Norge anvendt i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til bestemmelserne i EØS-aftalen (herefter »kapitalkravsforordningen, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.
- En nedre grænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge anvendt i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022, for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.

I. Beskrivelse af foranstaltningerne

1. Finansdepartementet (det norske finansministerium) indførte med virkning fra 31. december 2022 tre makroprudentielle foranstaltninger: i) en systemisk buffer for eksponeringer beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 133 som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022, ii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod fast ejendom til beboelse beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), og iii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022.

2. Den systemiske buffersats er fastsat til 4,5 % og finder anvendelse på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge. For kreditinstitutter, der ikke anvender den interne avancerede metode, fastsættes den systemiske buffersats, der finder anvendelse på alle eksponeringer, dog til 3 % indtil 30. december 2023. Derefter fastsættes den systemiske buffersats, der finder anvendelse på indenlandske eksponeringer til 4,5 %.
3. Den nedre risikovægt for beboelsesejendomme er en institutspecifik gennemsnitlig nedre risikovægt for eksponeringer mod beboelsesejendomme i Norge, som gælder for kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden. Den nedre risikovægt for fast ejendom vedrører den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt i beboelsesejendomsporteføljen. Norske eksponeringer mod beboelsesejendomme bør forstås som detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom i Norge.
4. Den nedre risikovægt for erhvervsejendomme er en institutspecifik gennemsnitlig nedre risikovægt for eksponeringer mod erhvervsejendomme i Norge, som gælder for kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden. Den nedre risikovægt for fast ejendom vedrører den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt i erhvervsejendomsporteføljen. Norske eksponeringer mod erhvervsejendomme bør forstås som erhvervseksponeringer med sikkerhed i fast ejendom i Norge.

II. Gensidighed

- 5a. Det henstilles, at de relevante myndigheder træffer foranstaltninger, som modsvarer de norske foranstaltninger for eksponeringer beliggende i Norge i overensstemmelse med henholdsvis artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den systemiske buffersats senest 18 måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 ⁽⁵⁾ i Den Europæiske Unions Tidende. De nedre grænser for risikovægtene for eksponeringer mod beboelsesejendomme og erhvervsejendomme i Norge bør modsvarer inden for standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- 5b. Da nedsættelsen af væsentlighedstærsklen som omhandlet i henstilling ESRB/2023/1 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽⁶⁾ kan kræve, at en relevant myndighed vedtager en ny national gensidig foranstaltning eller ændrer eksisterende nationale foranstaltninger, der modsvarer den norske systemiske bufferforanstaltning, finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2023/1 i *Den Europæiske Unions Tidende* for gennemførelsen af gensidige foranstaltninger anvendelse.
6. Kan de samme makroprudentielle politiske foranstaltninger ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender makroprudentielle politiske foranstaltninger i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer de ovenfor beskrevne foranstaltninger. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager tilsvarende foranstaltninger for gensidig anerkendelse af de gennemsnitlige nedre risikovægte for eksponeringer i beboelses- og erhvervsejendomme inden for 12 måneder og for gensidig anerkendelse af den systemiske buffersats inden for 18 måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 i *Den Europæiske Unions Tidende*. I det omfang nedsættelsen af væsentlighedstærsklen kræver, at en relevant myndighed vedtager en ny national gensidig foranstaltning som omhandlet i dette afsnit eller ændrer eksisterende nationale foranstaltninger, der modsvarer den norske systemiske bufferforanstaltning, finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2023/1 i *Den Europæiske Unions Tidende* med henblik på gennemførelse af gensidige foranstaltninger anvendelse.

[7. Stk. 7 blev ophævet ved henstilling ESRB/2023/1.]

⁽⁵⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2021/3 af 30. april 2021 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 222 af 11.6.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2023/1 af 6. marts 2023 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 158 af 4.5.2023, s. 1).

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningerne suppleres af institutspecifikke væsentlighedstærskler baseret på eksponeringer i Norge for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger som følger:
 - a) for den systemiske buffer fastsættes væsentlighedstærsklen til et risikovægtet eksponeringsbeløb på 5 mia. NOK, hvilket svarer til ca. 0,16 % af de samlede risikovægtede eksponeringer for kreditinstitutter, der indberetter i Norge.
 - b) for den nedre risikovægt for beboelsesejendomme fastsættes væsentlighedstærsklen til et bruttoudlån på 32,3 mia. NOK, svarende til ca. 1 % af bruttoudlån med sikkerhed i beboelsesejendomme til norske kunder.
 - c) for den nedre risikovægt for erhvervsejendomme fastsættes væsentlighedstærsklen til et bruttoudlån på 7,6 mia. NOK, svarende til ca. 1 % af bruttoudlån med sikkerhed i erhvervsejendomme til norske kunder.
9. I henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den omhandlede medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter med ikke-væsentlige eksponeringer i Norge. Eksponeringer anses som ikke-væsentlige, hvis de ligger under de institutspecifikke væsentlighedstærskler, der er fastsat i stk. 8 ovenfor. Ved anvendelsen af væsentlighedstærsklerne bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender de norske foranstaltninger på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklerne i stk. 8 ovenfor overskrides.
10. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør de i stk. 8 ovenfor fastsatte væsentlighedstærskler de anbefalede maksimale tærskelværdier. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende de anbefalede tærskler, fastsætte lavere tærskler for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningerne uden nogen væsentlighedstærskel.
11. Findes der ingen godkendte kreditinstitutter i medlemsstaterne, der har væsentlige eksponeringer i Norge, kan de relevante myndigheder i de omhandlede medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare de norske foranstaltninger. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer de norske foranstaltninger, hvis et kreditinstitut overskrider de pågældende væsentlighedstærskler.

Sverige

- En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosiddende i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv) i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.
- En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 35 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervseksponeringer, som er sikret ved pant i erhvervsejendomme (ejendomme, der fysisk befinder sig i Sverige og ejes kommercielt med henblik på at generere lejeindtægter), og en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervseksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse (lejlighedsejendomme, der fysisk er beliggende i Sverige, og som ejes kommercielt med henblik på at generere lejeindtægter, hvis antallet af boliger i ejendommen overstiger tre), anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.

I. Beskrivelse af foranstaltningerne

1. Den svenske foranstaltning, som anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 og pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi.

2. Den svenske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som pålægges kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden, består af en eksponeringsvægtet kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 35 % for visse erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i erhvervsejendomme, og en eksponeringsvægtet kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for visse erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 153 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi. Denne foranstaltning omfatter ikke erhvervseksponeringer, som er sikret ved: i) landbrugsejendomme, ii) ejendomme, der ejes direkte af kommuner, stater eller regioner, iii) ejendomme, hvor mere end 50 % af ejendommen anvendes til egen virksomhed, og iv) flerfamilieejendomme, hvor formålet med ejendommen ikke er kommercielt (f.eks. boligforeninger, der ejes af beboerne, og hvor formålet med ejendommen ikke er kommercielt), eller hvor antallet af boliger er mindre end fire.

II. Gensidighed

3. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den svenske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, som er beliggende i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer de svenske foranstaltninger ved at anvende dem på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav, og som har detaileksponeringer mod låntagere, der er bosiddende i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom og/eller erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i erhvervsejendomme eller beboelseejendomme. I overensstemmelse med delhenstilling C (2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender de samme foranstaltninger som dem, der er blevet gennemført i Sverige af den aktiverende myndighed senest tre måneder efter offentliggørelsen af den tilsvarende henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁷⁾.
4. Kan de samme makroprudentielle politiske foranstaltninger ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer de ovenfor beskrevne foranstaltninger. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager de tilsvarende foranstaltninger senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁸⁾.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningerne suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 5 mia. SEK for hver enkelt af de foranstaltninger, der er beskrevet i henholdsvis stk. 1 og 2, for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med, at de træffer gensidige foranstaltninger.
6. I henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har eksponeringer under væsentlighedstærsklen på 5 mia. SEK for de foranstaltninger, der er beskrevet i henholdsvis stk. 1 og 2. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender de svenske foranstaltninger på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 5 mia. SEK overskrides for den pågældende foranstaltning.
7. Hvis ingen indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, har detaileksponeringer som beskrevet i stk. 1, på over 5 mia. SEK gennem filialer beliggende i Sverige og/eller direkte grænseoverskridende aktiviteter, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare foranstaltningen. I så fald bør de relevante myndigheder

⁽⁷⁾ Se henstilling ESRB/2019/1 vedrørende den makroprudentielle politiske foranstaltning, der blev aktiveret den 31. december 2018.

⁽⁸⁾ Se henstilling ESRB/2019/1 vedrørende den makroprudentielle politiske foranstaltning, der blev aktiveret den 31. december 2018.

overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer foranstaltningen beskrevet i stk. 1, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 5 mia. SEK.

8. Hvis ingen indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, har erhvervseksponeringer som beskrevet i stk. 2, på over 5 mia. SEK gennem filialer beliggende i Sverige og/eller direkte grænseoverskridende aktiviteter, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare foranstaltningen. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer foranstaltningen beskrevet i stk. 2, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 5 mia. SEK.
 9. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 5 mia. SEK det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningerne uden nogen væsentlighedstærskel.«
-